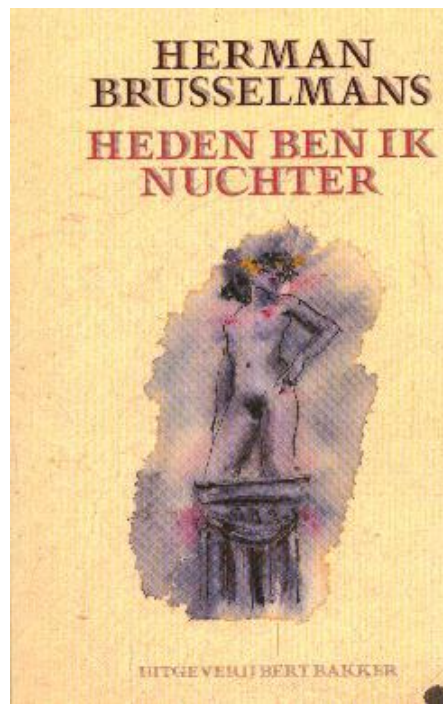

Heden ben ik nuchter

Herman Brusselmans

Download now

Read Online ➞

Heden ben ik nuchter

Herman Brusselmans

Heden ben ik nuchter Herman Brusselmans

Op zoek naar het geluk verliest een jongeman zich in drankzucht en vrouwenjacht.

Heden ben ik nuchter Details

Date : Published 1986 by Bert Bakker

ISBN : 9789035104129

Author : Herman Brusselmans

Format : 138 pages

Genre : Fiction, Cultural, Belgium, European Literature, Dutch Literature, Literary Fiction

 [Download Heden ben ik nuchter ...pdf](#)

 [Read Online Heden ben ik nuchter ...pdf](#)

Download and Read Free Online Heden ben ik nuchter Herman Brusselmans

From Reader Review Heden ben ik nuchter for online ebook

Nathan says

'Oldie' van Brusselmans (gelezen in de omnibus *Kou van Jou*) waarin hij een vrij opzichtig alter ego opvoert dat zijn angsten en bekommernissen vertaalt. Hoewel de platte en seksistische opmerkingen vaak hoogtij vieren, zijn het vooral de vrouwen die een sterke rol krijgen en geloofd worden. De mannen daarentegen verblijven op het banale niveau. De alledaagsheid van de gebeurtenissen is charmant en werkt wonderwel - zoals alleen Brusselmans dat kan laten werken.

Pvw says

I remember that Brusselmans' style used to be pretty refreshing in the rather serious literature in Flanders which to me always seemed to have an exaggerated fascination with small villages, catholic upbringing and peasants. Brusselmans didn't concern himself with literary restrictions or high brow reflections upon the past. Instead, he wrote in an everyday speaking style, with all the funny reflections of the main character, right in your face!

Since that time it has become a habit of many aspiring writers in the Dutch language to imitate this approach. Their novels are often nothing more than an uninteresting report of their real life, the only literary achievement being that they create an alter ego with a slightly different name than their own. They don't betray any planning and contain loose reflections that the reader could just have well have done without.

So, when returning to Brusselmans after reading so many poorly written works in roughly the same style, it is hard to still find it refreshing. The story of alter ego Kronenburg, a low class employee of a federal administration office, never grips you. Towards the end, when Kronenburg has met the real Herman Brusselmans and the two characters start dissolve into one another, the novel reaches a bit of a surreal feeling. But in the end, no big impression remains and the reading itself offers too few good laughs to make up for the poor content.

Guy says

Begin: "We schrijven het jaar 1985. Het was midzomer en het was de zondag van de Tovenarsfeesten in Iddergem, een gat om nooit te vergeten."

Einde: "'Niet neuken, niet beffen, niet pijpen, niet tongen, niks,' zei hij tot het meisje, 'geen lichamelijk contact. Ik ga je alleen maar bevrijden, dat is alles. En terwijl ik dat doe, moet jij hevig klaarkomen. Zo simpel is het.' De hoer keek niet eens verbaasd."

Daartussen: Een tweede klassieke Brusselmanscreatie maakt z'n intrede: Eduard Kronenburg. Deze ambtenaar van het ministerie van A & T is, in tegenstelling tot Louis Tinner, een man die zich wél in de wereld begeeft. Het boek vangt meteen aan met een Vlaams volksfeest in het vergeten gat Iddergem, een start die een haast onwerkelijke sfeer krijgt, door o.m. de toevoeging van liefdesbrieven en dagdromerijen

vol machts- en geweldfantasieën. De brieven, waarvan sommige op papier worden geschreven en andere met een vinger in de lucht, zijn gericht aan de geïdealiseerde Gloria, een vrouw die vooral uitblinkt in afwezigheid. Is ze echt, maar weggelopen? Is ze een verzinsel ter compensatie van een gemis? Het wordt nooit echt duidelijk, maar het is een feit dat Kronenburg er niet in slaagt om relaties met vrouwen te onderhouden. Naast Gloria krijgen we ook te maken met Valium, Pico en de in Amsterdam verblijvende Tereza, en ook met hen wil het maar niet lukken. Dat is niet in het minst te danken aan Kronenburgs erratische gedrag, dat zich uit in heroïsche zuipmarathons (op en buiten het werk), het slikken van Xanax tegen de angst en gesprekken met collega's die keer op keer uitmonden in groteske vervormingen van alledaagse praatjes (ofwel kom ik te weinig onder de mensen). "EAST-SIDE! JEAN-PIERRE PAPIN!" Nieuw is het opduiken van Herman Brusselmans: eerst als personage waar Kronenburg nog naar op kan kijken, later als verteller die ingrijpt in de koortsige finale en de nachtelijke rit van de twee helden naar de Brusselse hoeren voorstelt. Heden ben ik nuchter sluit nauwer aan bij het beeld van Brusselmans dat dominant is geworden. Het gezuip, het eindeloze gelul (de nergens op slaande dialogen, die in een pak gevallen wat scherper hadden gekund, stapelen zich maar op), de vuilbekkerij en het seksisme: het is er allemaal, maar tegelijkertijd treedt Eduard Kronenburg ook naar voren als een overtuigende verloren ziel, op zoek naar liefde, eigenwaarde en gemoedrust. En de volgende pint natuurlijk. (***)^{1/2}

Chrétien Breukers says

Achteraf gezien was Brusselmans in de jaren tachtig al rijp voor een oeuvreprijs.
